

N:o 71.

Af Herr Johannes Andersson i Knarreвик: Om ändring af 5 § i Kongl. förordningen om Landsting den 21 Mars 1862.

Vår gällande grundlag stadgar, att vid såväl medelbara, som omedelbara val af riksdagsmän det tillkommer hvarje röstande »En röst». — Det är då ett märkligt förhållande, att nu gällande Landstingsförordning i dess 5:te § föreskrifver: »Att valmän för landstingsmäns väljande utses af dem, som i kommunalstämma rösträtt ega, efter der allmän gällande röstgrund.» — Här vill det synas mig, som personlighetsprincipen vore allt för långt tillbakasatt, allrahelst det åsatta fyrktalet i min tanke *icke* bör ligga till grund för *sådana* förtroendeval. — Det är ett inom många kommuner känt förhållande, att en eller två personer har ett så öfvervägande fyrktal emot öfriga flertalet af de röstberättigade, att de kunna efter eget behag diktera hvarje kommunalstämmo-beslut, och följaktligen äfven bestämma hvilka personer, som skola utses till valmän för landstingsmäns väljande, och dessa få då namn heder och värdighet af förtroendemän, kanske gent emot flertalets önskan. — Det torde af en hvar, som opartiskt vill begrunda ett dylikt valsätts föreskrift, anses på det högsta obilligt, för att icke säga orättvist, emot en tänkande allmänhet, som i sådant hänseende icke kan bli hörd, och i många fall verka nedtryckande på den allmänna goda kommunalanda, som jag tror annars skulle vara rådande inom kommunerna.

I anledning här af vågar jag föreslå, det Riksdagen ville för sin del besluta, att 5:te § af Kongl. Maj:ts nådiga förordning om landsting af den 21 Mars 1862 måtte erhålla följande förändrade lydelse:

De i 3 § omnämnda valmän utses bland dem som i kommunalstämma rösträtt ega, och tillkommer dervid hvarje röstande *en röst.* — — — — —
 — — — — —

Om remiss till Lag-Utskottet anhålles.

Stockholm den 27 Januari 1877.

J. Andersson,
från Bohus län.

Uti ofvanstående instämmer

A. P. Lind.

N:o 72.

Af Herr A. P. Andersson: Om tillägg till § 37 i Kongl. förordningen om kyrkostämma samt kyrkoråd och skolråd den 21 Mars 1862.

Först efter det en lag någon tid tillämpats, kan man blifva i tillfälle närmare erfara dess inflytande på de medborgerliga förhållandena och lättare inse de brister, som möjligen vidlåda densamma. Våra kommunallagar, så förtjenstfulla de eljest må vara, äro likväl icke så fullständiga, att ju icke ett och annat önskningsmål ännu återstår. Så är till exempel förhållandet med publicerandet af de utgifts- och inkomstförlag, som, enligt 26 och 27 §§ i nådiga förordningen om kyrkostämma samt kyrkoråd och skolråd den 21 Mars 1862, böra af kyrko- och skolråden uppgöras samt till pröfning framläggas vid den kyrkostämma, som under loppet af Oktober månad hvarje år bör hållas, hvilka förslags innehåll — deribland nya utgiftsposter till rätt betydliga belopp kunna